

GreatVictorian-Swashed.otf

Great Victorian Swashed

0123456789

-.,.;?!,“-

V Čezarej žil istý mňúk menom Kornélius, stotník kohorty, zvanej Žalská. Bol nábožný a bohaobojný s celým svojím domom. Dával veľa almužien ľudu a ústaviečne sa modlil k Bohu. Raz okolo tretej hodiny popoludní videl jasne vo videň Božieho anjela, ako prichádzala k nemu a oslovuje ho: „Kornélius! Ale on na neho hľadel a prelaknútý povedal: „Čo je, pane?“ Odopovedal mu: „Tvoje modlitby a tvoje almužny vystúpili pred Božiu tvár a on si na ne spomenul.“ A teraz pošli mňúkov do Jóppe a zavolaj si Šimona s prímením Peter; býva u istého Šimona, garbiara, čo má dom pri mori.“ A keď anjel, čo s ním hovoril, odišiel, zavolali si dvoch slúhov a nábožného vojaka z tých, čo mňú boli podriadení, všetko im porozprával a poslal ich do Jóppe. Na druhý deň, keď boli na ceste a blížili sa k mestu, Peter vyšiel okolo poludnia na strechu modliť sa. Keď vyhladol, chcel jesti. Kým mňú pripravovali, padol do vytrženia. Vrátil otvorené nebo a zostúpovať akúsi nádobu, ako veľké prestieradlo, spušťané za štyri rohy na zem. Boli v nej všetky dráhy štvormožcov, zemeplazov a nebeské vtáctvo. I zažnel mňú hlas: „Peter, vstan, zabijaj a jedz!“ Ale Peter povedal: „Nijakým činom, pane, ved som nikdy nejedol nič poškvŕnené a nečisté.“ Ale hlas sa mňú ozval znova, druhý raz: „Čo Boh očistil, ty nenazývaj poškvŕneným.“ Toto sa opakovalo tri razy a hned bola nádoba vzatá do neba. Kým bol Peter v rozpakoch, čo to bol za úkaz, ktorý videl, zastáli pri bráne mňú, ktorých poslal Kornélius, a dopytovali sa na Šimónov dom. Zavolali a pýtali sa, či tam býva Šimón s prímením Peter. Ako Peter premýšľal o videň, Dúch mňú povedal: „Hľadaj ťa traja mňúži. Všetký teda, zid' dolu a bez väčšania chod' s nimi, lebo som ich ja poslal.“ Peter zisiel k mňúžom a povedal: „Ja som ten, ktorého hľadáte. Kvôli čomu ste prišli?“ Oni povedali: „Stotník Kornélius, spravodlivý a bohaobojný mňúž, ktorému celý židovský národ vydáva svedectvo, dostal pokyn od sväteho anjela aby si ťa pozval do domu a vypočul tvoje slová.“ Zavolal ich teda dnú a pohostil. Na druhý deň vstal a šiel s nimi a niektorí bratia z Jóppe ho sprevádzali. V ďalší deň prišiel do Čezarej. Kornélius ich už čakal spolu s pozvanými príbuznými a najblížšími priateľmi. Keď Peter prichádzal, Kornélius mňú vyšiel v ústrety, padol mňú k nohám a poklonil sa. Ale Peter ho zdvíhol a povedal mu: „Vstan, aj ja som len človek.“ Ako sa s ním rozprával, vošiel dnú a našiel tam mnoho zhromáždených. Povedal im: „Vý viete, že Žid sa nesmie spolieť ani stretnúť s cudzincom. Ale mne Boh ukázal, že nemám níkolko nazývať poškvŕneným alebo nečistým človekom. Preto som prišiel bez väčšania, keď ste ma pozvali. A pýtam sa, kvôli čomu ste ma pozvali?“ Kornélius povedal: „Sú to štyri dni práve v tuto hodinu, čo som sa o tretej hodine popoludní modlil vo svojom dome. Tu predo mnou zašiel mňáz v bielom odevе a povedal mi: „Kornélius, tvoja modlitba je vyslyšaná a Boh si spomenul na tvoje almužny. Pošli teda do Jóppe a zavolaj si Šimona s prímením Peter; býva v dome garbiara Šimona pri mori.“ Hned som teda poslal po teba a ty si dobre urobil, že si prišiel. A teraz sme my všetci tu pred Božou tvárou, aby sme vypočuli všetko, čo ti Pán príkazal.“ Vtedy Peter otvoril ústa a povedal: „Načožaj poznávam, že Boh nepráža níkomu, ale v každom národe mňú je milý ten, kto sa ho bojí a koná spravodivo. Sýnom Izraela zoskal slovo a zvestoval pokoj skrbe Ježiša Krista; on je Pánom všetkých: Vý viete, čo sa počnúc od Galilej po krste, ktorý hľasal Ján, dialo po celej Judei; ako Boh pomazal Ježiša z Názareta Dúhom Svätym a mocou a on chodil, dobre urobil a uzdravoval všetkých posadnutých diablim, lebo bol s ním Boh. A my sme svedkom všetkého, čo urobil v judejskej krajine i v Jeruzaleme. Ale zavesili ho na drevo a zabili. Boh ho tretieho dňa vzkriesil a dal mňú, aby sa zjavil – nie všetkém ľudu, ale svedkom, ktorých Boh vopred učil, nám, čo sme s ním po jeho zmŕtvychvstaní jedli a pili. A príkazal nám, aby sme ľudu hľásali a dosvedčovali, že to jeho Boh ustanovil za súdcu živých i mŕtvych. Jemu vydávajú všetci proroci svedectvo, že pre jeho meno dosiahne odpúštenie hriechov každý, kto v neho verí.“ Kým Peter toto hovoril, zostúpil Dúch Svätý na všetkých, čo počívali slovo. A veriaci z obriezky, čo prišli s Peterom, žasli, že sa dar Ducha Svätého vylial aj na poľanov, lebo ich počívali hovoríť jazykm a velebiť Boha. Vtedy Peter povedal: „Môže ešte niekto zabrániť, aby boli vodoú pokrstení tí, čo dostali Ducha Svätého tak ako my?“ A rozkázal ich pokrstiť v mene Ježiša Krista. Potom ho prosili, aby u nich niekoľko dní zostal.